

Mr Trosa

När jag gick i kolt (10)

Att vara ute och söndagspromenera med pappa var väldigt roligt.

- Nu kommer bokhandlar'n med alla sina ungar! lär ha varit ett allmänt uttryck i staden. Och det var ju inte svårt att förstå. Det var väldigt lärorika promenader. Pappa var den borne hembygdsvärdaren redan som ung i sin östgötska hembygd och det dröjde heller inte länge förrän han var den främste Trosakännaren. Följaktligen fick vi en hel del hembygds-kunskap till livs redan i unga år och i varje fall beträffande mig kom detta intresse att utvecklas vidare.

En annan söndagspromenad var dock på både gott och ont. Pappa hade naturligtvis kameran med sig och fotograferade oss i olika positioner.

Som uppskattad föreläsare hade han ett ämne betitlat "Mina barn och andras ungar". När man då visades på vita duken inför sina lekkamrater på hemmaplan som en gråtande kille, vilken kysst i byorna, hurrade man inte is. Men flertalet var givetvis till vår fördel.

Fisk i massor på granntomten

Att Trosa var ostkustens fiskestad framför alla andra hade jag fullständigt klart för mig.

Ladugårdslukten blandades nämligen med en påtaglig fiskluk. Klanen Anderzons andra näringsfång var storhandel med fisk. Fisk i alla former, dock företrädesvis strömming.

Och det är här fiskplanen kommer in i bilden. Den låg faktiskt vägg i vägg med ladugården och dyngstacken, ett förhållande som våra dagars hälsovårdsmyndigheter säkerligen inte skulle acceptera.

Det var Hans och Olles pappa Hans som var fiskhandlare och Claes pappa Gotthard som basade på fiskplanen. Det fanns tre fiskhandlare till i staden, Öhman, Eriksson och Pettersson. De åkte runt i skärgården och köpte upp fisk. Men den verkligt stora fiskgrossisten var Hans Anderzon. Särskilt när strömmingen gick till var det en väldig rusch. Lastbilslaster efter lastbilslaster fraktades upp till järnvägen i Vagnhärad för vidare befordran snart sagt runt hela vårt land.

Omfattande notdragning vintertid

Rusch var det också mitt i vintern då man drog not. Firman hade eget notlag och det var mycket bestyr med den omfattande utrustningen och arbetet ute på isen var fruktansvärt hårt i kyla och snöstorm. Notströmmingen var särskilt god. Det tyckte till och med vi barn.

Att det var spännande att uppehålla sig på fiskplanen säger sig självt. Där hände alltid saker och roliga och originella fiskare var skärgården full av på den tiden. Vad jag inte kan förstå ännu i denna dag var att farbror Gotthard hade sånt tålmod med oss stojande ungar. Han var verkligen barnkär i ordets rätta bemärkelse.

Tilläggs bör att fiskhandlaryrket gått i arv inom samma släkt. Såväl sonen Hans som sonsönnen Ronny fullföljde släkttraditionen. Och nu har fjärde generationen tagit vid genom Magnus. Men på bondesidan satte farbror Isac punkt. All byggnation jämnades med marken och lämnade plats för ett stort modernt hyreshus med affärslokaler i bottenplanet.